

תת"ע (עכו) 3013-09-22 - מדינת ישראל נ' בשיר יונס

בית משפט השלום לתעבורה בעכו

21 ינואר 2025

תת"ע 3013-09-22 מדינת ישראל
נ' יונס

לפני כבוד השופטת ג'נווה נחאס עראף

מדינת ישראל

בעניין: המאשימה

נגד

בשיר יונס

הנאשם

גזר דין

1. הנאשם הורשע על פי הודאתו בעבירה של עבירה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע מעל שנתיים - עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 (להלן: "**פקודת התעבורה**") וכן עבירה של נהיגה ברכב ללא בטוח - עבירה לפי סעיף 2(א) לפקודת בטוח רכב מנועי (נוסח חדש), תשל"ל - 1970 (להלן: "**פקודת בטוח רכב מנועי**").
2. על פי כתב האישום, ביום 22.08.2022 סמוך לשעה 18:10 נהג הנאשם ברכב פרטי מסוג "ב מ וו" מ.ר. 79220102 ונסע בכפר ג'דידה- מכיוון צפון לדרום; באותו מועד נהג הנאשם ברכב הנ"ל ללא ביטוח תקף וכאשר רישיון הנהיגה שברשותו פקע בתאריך 15.09.1995.

טיעוני הצדדים לעונש

3. **ב"כ המאשימה** טען, בין היתר, כי עסקינן בנאשם אשר הודה במיוחס לו, כאשר חרף העובדה שחלפו למעלה מ-27 שנים מאז פקע תוקף רישיון הנהיגה שלו, הוא המשיך לנהוג ללא רישיון נהיגה תקף. המאשימה הפנתה לעובדה כי לחובת הנאשם 7 הרשעות קודמות בגין עבירות דומות, וטענה כי יש בדבר כדי ללמד אודות המסוכנות הנשקפת מהנאשם, בצד זלזולו הבוטה ומתמשך ברשויות החוק והמשפט; ב"כ המאשימה הוסיף כי על פי ההלכה, דינו של נאשם אשר נוהג כאשר רישיון הנהיגה שלו פקע לפני שנים רבות, דומה לדינו של נאשם אשר לא מורשה כלל לנהיגה.
4. ב"כ המאשימה עתר להחמיר בדינו של הנאשם ולהשית עליו ענישה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג וברית, פסילה ארוכה של תפחת מ-24 חודשים, פסילה על תנאי, קנס והתחייבות בסכום גבוהה אשר תשמש כגורם מרתיע. ב"כ המאשימה הפנה למספר פסקי דין אשר יש בהם לטענתו

כדי לתמוך בעתירת המאשימה לענישה מחמירה.

5. ב"כ המאשימה הוסיף כי אמנם הענישה אמורה להיות הדרגתית, אולם בשים לב לעובדה כי הנאשם הורשע בעבר בעבירות דומות והוטלה עליו ענישה בדמות מאסר מותנה, אזי הענישה כיום אמורה להיות מחמירה יותר; עוד הוסיף כי אין בהסרת המחדל כיום כדי לפטור את הנאשם מעונש.

6. **ב"כ הנאשם**, במסגרת טיעונו לעונש, ציין בין היתר כי המחדל תוקן וכיום הנאשם מחזיק ברישיון נהיגה תקף עד לשנת 2033. עוד ציין כי הנאשם עמד בכל דרישות משרד הרישוי לרבות מבחנים עיוניים ומעשים, קורסים ובסופו של יום קיבל לידי רישיון נהיגה.

7. ב"כ הנאשם הוסיף כי עסקינן בעבירה אשר בוצעה לפני כשנתיים, לא בוצעו עבירות נלוות, וכל הרשעותיו של הנאשם התיישנו, כאשר הרשעתו האחרונה הינה מלפני 11 שנה.

ב"כ הנאשם ציין כי הנאשם הודה בהזדמנות הראשונה וחסך זמן שיפוטי יקר, כן ציין כי הנאשם מהנדס, תושב הצפון, עובד באינטל קרית גת, אב ל-3 ילדים המסייע לאימו הסיעודית.

8. ב"כ הנאשם הוסיף כי כיום העבירה בה הורשע הנאשם אינה יכולה לבוא לעולם וזאת בשים לב לשינוי החקיקה, ועתר להשתת ענישה צופה פני עתיד, מאסר על תנאי; כן ביקש כי ככל ובית המשפט יורה על השתת פסילה, כי פסילה זו תהא קצרה ככל הניתן.

9. ב"כ הנאשם הפנה לפסיקה מקלה כגון עפ"ת (מחוזי חיפה) 12215-04-24 **שרר נ' מדינת ישראל** (9.7.2024) שם נדון עניינו של נאשם אשר נהג כאשר רישונו פקע 24 שנים, בית המשפט המחוזי העמיד את הפסילה על 3 חודשים בלבד חלף 10 חודשים אשר הוטלו עליו על ידי בית משפט קמא; כן הפנה לתת"ע 3291-02-21 **מדינת ישראל נ' מחאג'נה** (31.3.2023), שם נדון עניינו של נאשם אשר רישונו פקע 22 שנה, בית המשפט הסתפק בחודשיים מאסר מותנה למשך שנתיים, בצד 3 חודשי פסילה ופסילה על תנאי.

10. **הנאשם**, לאחר שהועמד על זכותו לומר את המילה האחרונה, ביקש לציין כי הרשעתו האחרונה הינה מלפני 11 שנה, כאשר הוא נאלץ להסיע את בנו אשר היה בדרכו למבחנים האחרונים בספרד, וכי הוא היה מוכן לעשות את ההקרבה הזו למען בנו; כן ציין כי הוא גאה ואינו מתחרט.

11. ב"כ הנאשם השלים את טיעונו לעונש בכתב, הפנה לפסיקה נוספת וביקש להבהיר כי הנאשם הודה במיוחס לו אולם "**בשל התרגשותו מהמעמד קשר בין הודאתו בעבירה לבין התרגשותו הרבה בה הוא היה מצוי עת בנו הוחתם זה עתה בקבוצת הכדורגל של סיבליה בספרד...** לאחר שנים רבות של הקרבה אישית מצד הנאשם ובני משפחתו למען הצלחת בנו. זו ההקרבה אליה התכוון הנאשם". לבסוף ביקש ב"כ הנאשם כי בית המשפט ינהג לפי מידת הרחמים.

דין והכרעה

12. בהתאם לתיקון 113 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: "**חוק העונשין**"), העיקרון המנחה בענישה הוא עקרון ההלימה דהיינו קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה ונסיבותיו ומידת אשמו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם, על בית המשפט להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנהוגה ובנסיבות הקשורות לביצוע העבירה.

הערכים המוגנים שנפגעו ומידת הפגיעה בהן

13. נקבע לא אחת כי העבירה של נהיגה לאחר שרישיון הנהיגה פקע הינה עבירה חמורה כאשר חומרת העבירה נגזרת מאורך תקופת הפקיעה - ככל שתקופת הפקיעה ארוכה יותר, כך ייטה בית המשפט לראות בנאשם כמי שלא מורשה כלל לנהוג.

בענייננו, הפגיעה הינה לא רק בשלטון החוק, אלא התקיימה סכנה ממשית למשתמשי הדרך וזאת לאור העדר כיסוי ביטוחי וגלגול הנטל לפיצוי הנפגעים לכלל הציבור; בשים לב לאורך תקופת הפקיעה, הרי שהפגיעה בערך המוגן הנוגע לשלטון החוק הינה גבוהה.

14. לעניין חומרת העבירה של נהיגה בזמן פקיעת רישיון נהיגה, נקבע ברע"פ 2423/12 **כהן נ' מדינת ישראל** (7.5.2012) כי:

"המבקש עשה דין לעצמו, תוך זלזול בשלטון החוק וסיכון הנהגים האחרים בכביש, כאשר בחר לנהוג ברכבו, במשך תקופה ארוכה, ללא רשיון נהיגה בתוקף."

עוד נקבע בעפ"ת (מחוזי ב"ש) 21538-08-19 **מדינת ישראל נ' ג'נייס** (20.1.2020) כי:

"גם העבירה של נהיגה כשרשיון הנהיגה פקע לתקופה ארוכה, היא עבירה שהערכים המוגנים בגדרה דומים [לאילו של נהיגה בזמן פסילה - ס.ד.], ושלא ניתן להקל ראש בחומרתה; כאשר ככל שתקופת הפקיעה ארוכה יותר, ראוי להתייחס אל הנהג כמי שאינו מורשה כלל לנהיגה, כך שפוטנציאל הסכנה לציבור הטמון בנהיגתו, גבוה."

15. באשר לעבירה של נהיגה ללא ביטוח הרי שנקבע זה מכבר כי המדובר בעבירה הטומנת בחובה **"דופי מוסרי הנובע מהסיכון שנגרם לעוברי אורח והקשיים במימוש פיצויים אם תיגרם תאונת דרכים"** (ראה רע"פ 2910/20 **הייב נ' מדינת ישראל** (7.5.2020); כן ראה רע"פ 665/11 **אבו עמאר נ' מדינת ישראל** (24.1.11) שם נקבע כך:

"עבירות נהיגה בפסילה ללא ביטוח וללא רשיון, יש בהן לא רק דופי פלילי

אלא אף מוסרי כפול: הסיכון המובהק לעוברי דרך (וגם לנוהג עצמו), וזו עיקר, וכן קשיים במימוש פיצויים בעקבות תאונות דרכים אם אלה יקרו חלילה בעת נהיגה כזאת".

ראה גם רע"פ 5635/19 יעקובוב נ' מדינת ישראל (4.9.2019) שם נקבע:

"אין להקל ראש במעשיו של המבקש אשר נהג ברכבו חרף פסילת רישיונו ובעוד עונשי מאסר מותנים תלויים ועומדים נגדו, תוך התרסה נגד רשויות החוק והפגנת זלזול בהחלטות בית המשפט. לכך מצטרפת חומרתה הרבה של נהיגה ללא תעודת ביטוח בת-תוקף, העלולה לעורר קשיים במימוש הפיצויים במקרה של תאונת דרכים (וראו רע"פ 1483/19 ליפשיץ נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (6.3.2019); רע"פ 665/11 אבו עמאר נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (24.1.2011))".

(ההדגשה אינה במקור)

מדיניות הענישה הנוהגת

16. בחינת מדיניות הענישה הנוהגת מעלה כי במקרים דומים כאשר מדובר בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף, ללא ביצוע עבירות נלוות, נקבע כי העונש הראוי הינו מאסר על תנאי עד מאסר בפועל, כן פסילה בפועל, כאשר משך תקופת הפסילה ייקבע על פי עבר תעבורתי, ותק הנהיגה ומשך התקופה בה לא החזיק הנאשם רישיון נהיגה תקף; עוד נקבע כי ככל שתקופת הפקיעה ארוכה יותר כך גם הפסילה בפועל תהא ארוכה יותר.

17. אציין כי מותבים שונים אימצו גישות עונשיות שונות, כאשר קיימים מותבים אשר שמו את הדגש על הסרת המחדל והרצון לעודד נהגים לחזור למוטב ועל כן מיקמו נהגים ברף הנמוך של המתחם, בעוד שמותבים אחרים הדגישו את הצורך בענישה הרתעתית תוך קביעה כי הסרת המחדל אינה חזות הכל והתחשבות יתר תביא להחטאת מטרות הענישה ופגיעה בעקרון ההלימה המהווה לב ליבו של תיקון 113 לחוק העונשין, ועל כן מיקמו את הנאשמים ברף הגבוה של המתחם; ברי כי ישנם מותבים אשר מיקמו עונשם של נאשמים ברף הבינוני של המתחם ובסופו של יום מנעד העונשים הוא רחב. **כשלעצמי, סבורני כי יש לנקוט בענישה המעודדת חזרה למוטב, ואינה מחבלת במאמצי הנאשמים לקבלת רישיון נהיגה, ועל כך אפרט בהמשך.**

רע"פ 325/22 סוליקו נ' מדינת ישראל (18.1.2022) נדונה בקשת רשות ערעור לאחר שבית המשפט המחוזי דחה את הערעור של המערער. בית המשפט המחוזי קבע כי אין בחידוש רישיון נהיגה כדי למחוק את "חטאי העבר", וכי העונש שהוטל על המערער - 3 חודשי פסילה תוך הפעלה בחופף של 3 חודשי פסילה מותנית, 3 חודשי פסילה על תנאי וקנס 1,500 ₪ - לא היה חמור כלל, וכי בית משפט השלום נהג במערער ב"קולה יתרה". באותו עניין רישיון הנהיגה של המערער פקע

תקופה של 12 שנה כאשר למערער הרשעות בגין עבירות דומות. המחדל הוסר. כב' השופט אלרון קבע כי בית המשפט רשאי להתחשב בנסיבה של "הסרת הפגם" ככל נסיבה אחרת, וכי אין היא בבחינת "אחת ויחידה". בית המשפט העליון דחה את בקשת רשות הערעור תוך שציין כי ספק אם היה מקום לחפוף את עונשי הפסילה ולהקל על ידי כך הקלה נוספת בעונשו של המערער. בית המשפט העליון קבע כי גזר הדין היה מקל למדי.

· רע"פ 84/16 בישראל **מדינת ישראל** (2.2.16) נדון עניינו של מערער אשר הורשע בעבירה של נהיגה לאחר שרישיונו פקע תקופה של כשמונה שנים. לחובת המערער היו 49 הרשעות תעבורה, כאשר בסופו של יום המערער הסיר את המחדל; בית משפט השלום גזר על הנאשם פסילה בפועל למשך 5 חודשים, פסילה על תנאי וקנס בסך 1500 ₪. בית המשפט המחוזי דחה את ערעור המערער וקבע, כי עונש הפסילה שהושת עליו לא היה חמור כלל בהינתן העבירות בהן הורשע והעבר התעבורתי. בקשת רשות ערעור נדחתה תוך קביעה, כי העונש שהושת על המערער איננו סוטה ממדיניות הענישה הנוהגת.

· רע"פ 6569/14 בדיע אבו ג'נעמה **מדינת ישראל** (2.10.14) אושרו 8 חודשי מאסר בפועל שהוטלו על נהג, שהורשע בצירוף 3 אישומים של נהיגה ללא רישיון נהיגה וכן בנהיגה ללא ביטוח, שרישיון הנהיגה שלו פקע לפני 25 שנה, למרות תסקיר חיובי של שירות המבחן שהוגש בעניינו.

· רע"פ 1973/13 חסן **מדינת ישראל** (24.3.13) אושר גזר דין אשר כלל, בין היתר, 45 ימי מאסר בפועל לנהג שרישיונו פקע מעל 10 שנים.

· רע"פ 9286/12 דדון **מדינת ישראל** (27.12.12) נוכח הלכת "אי ההתערבות" לא ניתנה רשות ערעור על גזר דין הכולל 180 שעות של צ"ו-3 חודשי מאסר מותנה כנגד נהג שרישיונו פקע כ-8 שנים, למרות עבר דומה.

· עפ"ת (מחוזי חיפה) 12215-04-24 שרר **מדינת ישראל** (9.7.2024) שם נדון עניינו של נאשם אשר נהג כאשר רישיונו פקע 24 שנים; בית המשפט העמיד את הפסילה על 3 חודשים בלבד חלף 10 חודשים אשר הוטלו עליו על ידי בית משפט קמא תוך שהדגיש כי עסקין בנאשם אשר התגורר בחו"ל מרבית חייו.

· עפ"ת (חיפה) 15343-04-23 אגבאריה **מדינת ישראל** (9.6.2023) אישר בית המשפט המחוזי עונש של 11.5 חודשי פסילה בפועל (הופעלו 3 חודשי פסילה מותנית), 12 חודשי מאסר על תנאי למשך 3 שנים, 8 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים וקנס על סך 2,000 ₪, אשר הושתו על נאשם אשר הורשע בעבירה של נהיגה לאחר שרישיונו פקע לפני 21 שנה (הנאשם צירף שני תיקים). יצוין כבר עתה כי המאשימה לא עתרה למאסר בפועל. לחובת הנאשם היה עבר תעבורתי אשר כלל 16 הרשעות קודמות לרבות בגין עבירות דומות וזאת מאז מועד פקיעת רישיונו. בית המשפט המחוזי אישר את קביעת בית המשפט השלום לפיה הוכח יסוד נפשי של מחשבה פלילית ועל כן ניתן להטיל עונש מאסר מותנה, ואימץ את הקביעה לפיה "ריפוי הפגם" אינה חזות הכל. עוד הוסיף בית המשפט כי עברו התעבורתי הכבד של המערער יכל להצדיק ענישה מחמירה בהרבה.

· עפ"ת (חיפה) 17437-05-20 אבו גרור נ' מדינת ישראל (29.7.2020) הקל בית המשפט המחוזי בחיפה (כב' השופט מאזן דואד) בעונשו של נאשם אשר הורשע בארבעה תיקים שעניינם עבירות של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע (למעלה מ- 17 שנה), כן פקע רישיון הרכב. המערער היה נעדר עבר תעבורתי אולם המחדל לא הוסר. בית המשפט המחוזי קבע כי בשים לב לתקופת הפקיעה, העדר עבר תעבורתי, מספר האירועים בהם הורשע המערער, יש מקום להעמיד את תקופת הפסילה בפועל על 10 חודשים במקום 18 חודשים. בית המשפט לא התערב ביתר רכיבי הענישה שהיו מאסר על תנאי לתקופה של 7 חודשים למשך 3 שנים וכן פסילה על תנאי 7 חודשים למשך 3 שנים וקנס על סך 3,000 ₪.

· עפ"ת (חיפה) 62364-06-20 מדינת ישראל נ' גורביץ (27.7.2020) המשיב הורשע בעבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (פקיעה 13 שנה), העבר התעבורתי התיישן והמחדל הוסר. בית משפט השלום גזר על המשיב פסילה מותנית ומאסר מותנה בלבד; ערעור המדינה התקבל והוסף רכיב פסילה בפועל לתקופה של 4 חודשים.

· עפ"ת (נצרת) 10188-09-20 מדינת ישראל נ' אבו עואד (21.2.2021) המשיב הורשע על פי הודאתו בשני מקרים של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף (11 שנות פקיעה), למשיב 25 הרשעות קודמות כאשר חלקן מאוחרות יותר ליום ביצוע העבירות; הרישיון חודש, בית משפט השלום גזר על המשיב פסילה מותנית ומאסר מותנה בלבד; ערעור המדינה התקבל והוסף רכיב פסילה בפועל לתקופה של 10 חודשים.

· עפ"ת (חיפה) 42871-10-19 בווראת נ' מדינת ישראל (6.11.19) נדחה ערעור של מערער אשר הורשע, בשני תיקים שצורפו בעבירות של נהיגה ברכב כשרישיון הנהיגה פקע משך 9 שנים. בעברו של המערער היו 28 הרשעות קודמות מתוכן 10 הרשעות בוצעו בזמן נהיגה בתקופת הפקיעה ו- 5 הרשעות קודמות בגין אותה עבירה. המערער הסיר את המחדל וחדש את הרישיון; ונגזרו עליו 2 חודשי מאסר על תנאי, פסילה בפועל למשך 6 חודשים, 4 חודשי פסילה על תנאי וקנס 1500 ש"ח.

· עפ"ת (נצרת) 39803-04-15 עומר פואז נ' מדינת ישראל (ניתן ביום 20.09.2015) נדון עניינו של נאשם אשר נהג לאחר שרישיונו פקע 5 שנים וללא ביטוח. בית המשפט השלום השית על הנאשם עונש של 6 חודשי פסילה בפועל, 5 חודשי פסילה על תנאי למשך 3 שנים, 2 חודשי מאסר על תנאי למשך שנתיים וקנס בסך 1,500 ₪. הערעור הופנה כנגד רכיב המאסר המותנה. כב' השופט דבור סקר פסיקה רבה אשר הוגשה לעיונו וקבע כי פסיקת בית משפט השלום המתייחסת לקיומו של נוהג בדבר הטלת חודש פסילה בגין כל שנת פקיעה, היא קביעה שאינה מקובלת ואין להשתמש בה כמדד נכון, בלעדי ו/או מכריע ומדויק. בית המשפט המחוזי קבע כי ניתן להטיל עונש של מאסר מותנה בגין עבירה של נהיגה ללא רישיון נהיגה תקף אולם במקרה דנן לא היה מקום לעשות כן, ולאור כך ביטל את רכיב עונש המאסר המותנה והתיר את יתר רכיבי הענישה על כנם.

· עפ"ת (מרכז) 11890-05-14 סולומון בליה נ' מדינת ישראל (7.9.2024) נדון ערעור של מערער אשר נהג בזמן פקיעת רישיון נהיגה (9 שנים). כב' השופטת אוהד ציינה כי נקבע על ידה מספר פעמים כי במקום בו העבירה המיוחסת לנאשם הינה עבירה של נהיגה בזמן פקיעת רישיון נהיגה בלבד, ללא ביצוע עבירות נלוות, העונש הראוי הינו פסילה בפועל בלבד כאשר תקופת הפסילה

תיקבע על פי העבר התעבורתי ומשך תקופת הפקיעה, כאשר ככל שתקופת הפקיעה אורכה יותר הפסילה בפועל תהא ארוכה יותר ומכל מקום תקופת הפסילה הראויה הינה בין 3-9 חודשים. עונש המאסר בפועל לתקופה של חודשיים בוטל למרות שבמסגרת ההסדר בין הצדדים סוכם להטיל על הנאשם עונש של עבודות שירות, כאשר בסופו של יום נמצא הנאשם לא מתאים לריצוי עבודות שירות; בית המשפט לא התערב ברכיב הפסילה (שנתיים) תוך קביעה שלא הוגש ערעור על רכיב זה.

• עפ"ת (מרכז) 11468-06-11 **גאנם נ' מדינת ישראל**, נקבע על ידי בית המשפט המחוזי כי העונש הראוי בגין העבירה הנדונה נע בין 3 ל - 9 חודשי פסילה בפועל, הכל תלוי בנסיבות, מיהות העברין, עברו התעבורתי וכיו"צב.

נסיבות הקשורות לביצוע העבירה

18. בהתאם להוראת סעיף 40ט לחוק העונשין, בבוא בית המשפט לקבוע את מתחם העונש ההולם למעשה העבירה, יתחשב בית המשפט בהתקיימותן של נסיבות הקשורות בביצוע העבירה אשר נמנו באותו סעיף.

19. עסקינן במקרה בודד של נהיגה ברכב לאחר שרישיון הנהיגה של הנאשם פקע; יחד עם זאת אין המדובר באירוע מקרי אליו נקלע הנאשם, אם כי בהתנהגות מתוכננת מראש כאשר הנאשם ציין במסגרת טיעוניו לעונש כי ביצוע העבירות נבע בשל רצונו להסיע את בנו למבחני כדורגל. יצוין כי בשים לב לעובדה כי לא הוגש תסקיר מטעם שירות המבחן, התמונה העובדתית אליה נחשפתי הנוגעת לנסיבות ביצוע העבירה, הינה מוגבלת.

מתחם העונש ההולם

20. בשים לב לעיקרון ההלימה, לחומרת העבירות, נסיבות ביצוע העבירות ולאחר שלקחתי בחשבון את הערכים החברתיים שנפגעו, בחנתי את מדיניות הענישה הנוהגת ונתתי את דעתי לנסיבות הקשורות בביצוע העבירה, אני קובעת כי מתחם העונש ההולם הינו פסילה בפועל הנעה בין 3 חודשים ועד ל -24 חודשים, מאסר על תנאי עד מאסר בפועל לתקופה של 12 חודשים, פסילה על תנאי וקנס.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

21. בהתאם להוראת סעיף 40ג לחוק העונשין "בתוך מתחם העונש ההולם יגזור בית המשפט את העונש המתאים לנאשם, בהתחשב בנסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה כאמור בסעיף 40א, ואולם בית המשפט רשאי לחרוג ממתחם העונש ההולם בשל שיקולי שיקום או הגנה על שלום הציבור לפי הוראות סעיפים 40ד ו-40ה".

22. בענייננו, הנאשם לקח אחריות מלאה על מעשיו. הנאשם הפנים את חומרת מעשיו ולראיה לא נפתחו נגדו תיקים נוספים; הנאשם אמנם אמר כי הוא גאה במעשיו אולם מאוחר יותר הבהיר ב"כ

הנאשם כי הנאשם התכוון לכך כי הוא גאה בדרך בה עבר בנו וקבלתו לקבוצת כדורגל בספרד וכי התרגש מהמעמד בבית המשפט.

23. הנאשם אבא ל- 3 ילדים, התומך באימו הסיעודית, מנהל אורח חיים נורמטיבי ועובד כמהנדס הייטק. כפי שעולה מדברי ב"כ הנאשם, הנאשם פעל במלוא המרץ מול משרד הרישוי לצורך הסרת המחדל, ובסופו של יום הצליח להסיר את המחדל ולקבל לידי את הרישיון המיוחל.

24. באשר לעברו התעבורתי של הנאשם, מדובר במי שנוהג משנת 1994, צבר לחובתו 7 הרשעות קודמות, 6 מתוכן בגין עבירה זהה של נהיגה כאשר רישיון הנהיגה פקע, יחד עם זאת ראוי לציין ולהדגיש כי הרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2014 וכל עברו התעבורתי של הנאשם התיישן זה מכבר

מהו העונש אותו ראוי להשית על הנאשם?

25. בעוד ב"כ המאשימה ביקש להשית על הנאשם, בין היתר, ענישה בדמות מאסר בפועל מאחורי סורג ובריח, מנגד ב"כ הנאשם ביקש להסתפק בענישה הצופה פני עתיד ולהימנע מהשתת פסילה בפועל על הנאשם, בצד פסילה קצרה ככל ובית המשפט יראה לנכון להשית פסילה.

26. מחד לנאשם עבר תעבורתי בעבירות דומות, מאידך עבר זה התיישן והרשעתו האחרונה של הנאשם הינה משנת 2014; המחדל הוסר על ידי הנאשם אולם נקבע זה מכבר בפסיקה כי אין בהסרת המחדל כדי לאיין את ביצוע העבירה או להכהות מחומרתה; די להפנות בעניין זה לפסק דין בעניין סוליקו אשר הובא לעיל שם אישר בית המשפט העליון את קביעתו של בית המשפט המחוזי לפיה אין בחידוש רישיון נהיגה כדי למחוק את "חטאי העבר", ואישר עונש של 3 חודשי פסילת רישיון נהיגה.

עוד אדגיש כי נקבע זה מכבר כי הסרת המחדל אין בה משום 'שיקום' המצדיק חריגה לקולא ממתחם הענישה, ואין בכוחה להביא ליצירת מתחם עונש שונה, אלא היא מהווה שיקול לקולא לעניין אורך הפסילה - שיש להתחשב בה בתוך המתחם שנקבע (ראו לעניין זה עניין בישר אשר צוטט לעיל).

27. זאת ועוד, עסקינן בפקיעה ארוכה מאד בת 27 שנה כאשר לא בכדי נקבע בפסיקה כי יש לראות בנאשם הנוהג לאחר פקיעת רישיונו תקופה כה ארוכה, כמי שלא מורשה כלל.

28. באשר לשאלה האם יש מקום להתחשב בנסיבות האישיות של הנאשם כדי להימנע מפסילת רישיונו ראה עפ"ת (נצרת) 32401-05-18 **מדינת ישראל נ' אביב אליהו** (10.7.2018) שם נקבע כי נסיבותיו האישיות והמשפחתיות של המשיב לרבות היותו לאבא לילדים קטינים ולילד הזקוק לטיפול רפואי המחייב שימוש ברישיון נהיגה, וכן עובדת הסרת המחדל, הצדיקו אולי התחשבות בעונש אבל לא הצדיקו חריגה ממתחם הענישה ואי השתת עונש פסילה.

29. לאור כל האמור לעיל, שקלתי מהו האיזון הראוי בין שיקולי הענישה לבין מתן אופק שיקומי לנאשם אשר יאפשר את חזרתו למוטב והשתלבותו בחברה נורמטיבית; וסבורני כי יש למקם את עונשו של הנאשם ברף הנמוך של מתחם הענישה בכל הנוגע לרכיב הפסילה, וזאת בשים לב להסרת הפגם על ידי הנאשם והרצון שלא לחבל במאמציו להוצאת רישיון בצד אי קיומו של סיכון לביצוע עבירה דומה בעתיד וכן אי ביצוע עבירות נלוות.

30. אדגיש כי אין להקל ראש במעשיו של הנאשם, וברור מאליו כפי שציינתי לעיל כי הסדרת הרישיון אין בה כדי לבטל את חומרת מעשיו של הנאשם; שכן הנאשם ביזה החלטה של רשות מינהלית; לקח את החוק ואת ההגה לידיים, עשה דין לעצמו והחליט שאף אם רישיונו פקע מזה קרוב לשלושה עשורים, אין הדבר אמור לעמוד בינו לבין עלייתו לכביש. לאור האמור, מעשיו של הנאשם מחייבים ענישה ממשית בדמות פסילת רישיון נהיגה בפועל ולא ניתן להסתפק בענישה צופה פני עתיד כאמור לעיל. מנגד, בהתאם לעקרון הענישה האינדיבידואלית, עונשו של הנאשם צריך לתת ביטוי גם לנסיבות האישיות של הנאשם ונסיבות ביצוע העבירה על ידו, כאשר כיום הסיכוי להישנות מעשי העבירה הינו אפסי וזאת בשים לב לשינוי החקיקה.

31. טרם אחתום את החלטתי אני רואה לנכון להתייחס לעתירת המאשימה להשית על הנאשם עונש של מאסר בפועל: הנאשם הורשע בעבירות הדרושות יסוד נפשי של אחריות קפידה. על מנת שניתן יהא להשית עליו מאסר בפועל או מאסר על תנאי, ישנו צורך להוכיח יסוד נפשי של מחשבה פלילית. הן התביעה והן ההגנה לא התייחסו לנקודה זו.

סעיף 22(ג) לחוק העונשין קובע כי **"לעניין אחריות לפי סעיף זה, לא ידון אדם למאסר, אלא אם כן הוכחה מחשבה פלילית או רשלנות"**. לצורך הטלת מאסר בגין עבירה לפי הוראת סעיף 10 (א) לפקודת התעבורה, אין צורך להוכיח קיומו של יסוד נפשי של כוונה ו/או מודעות, ודי להוכיח רשלנות ו/או אדישות ו/או מחשבה פלילית אף אם היא ממוקמת ברף הנמוך ביותר.

לגבי רמת ההוכחה הדרושה, נפסק על ידי בית המשפט העליון ברע"פ 4504/16 **שריף אבו ראס נ' מדינת ישראל** כי:

"אין לפרש את סעיף 22(ג) לחוק העונשין, ככזה המחייב, הבאת ראיות לעניין היסוד הנפשי, בכל מצב, על מנת להטיל עונש של מאסר. בנסיבות מסוימות ניתן להספק בהודאות הנאשם כדי לבסס יסוד נפשי".

בהמשך נקבע כי:

"בענייננו, ניתן ללמוד על היסוד הנפשי של המבקש הן מהודאתו בכתב האישום בו מצוין כי הוא נוהג ללא רישיון נהיגה תקף מזה כ-14 שנים, הן

**מהעובדה שהמבקש הורשע פעמים רבות בנהיגה ללא רישיון, והן מדבריו
במסגרת הטיעונים לעונש, במסגרתם ציין כי: "הפסילה שיש לי היא בגלל
קנסות שהיו לי".**

בענייננו, ניתן ללמוד על היסוד הנפשי של הנאשם מהודאתו בכתב האישום בהם צוין מפורשות
כי הוא נהג ללא רישיון נהיגה תקף משנת 1995.

לסיים, לאור כל האמור לעיל, אני מטילה על הנאשם את העונשים הבאים:

· אני דנה את הנאשם ל - 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים, והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור
בתקופה הנ"ל על עבירה לפי סעיף 10(א) לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961
(להלן: "פקודת התעבורה") ו/או עבירה לפי סעיף 67 לפקודת התעבורה.

· הנני פוסלת את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים.
הפסילה הינה במצטבר לכל פסילה אחרת.

לריצוי הפסילה, יפקיד הנאשם את רישיונו במזכירות בית המשפט בעכו לא יאוחר מיום
04.05.2025 עד השעה 10.00.

על הנאשם להפקיד את רישיונו במזכירות. כל עוד לא הופקד הרישיון, הרי הפסילה בתוקף
והנהיגה אסורה על הנאשם, אולם ימים אלה לא יובאו במניין ימי הפסילה, כך שהפסילה לא
תסתיים. אם הנאשם אינו מחזיק ברישיון נהיגה תקף, הרי לשם חישוב הפסילה עליו להגיש
בקשה מתאימה בצירוף אישור משרד הרישוי בדבר מצב רישיונו והפסילות החלות עליו.

· הנני פוסלת את הנאשם מלנהוג או מלקבל או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 8 חודשים וזאת
על תנאי למשך 3 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור על אחת או יותר מן העבירות שעליהן
הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה
[נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

· אני דנה את הנאשם לתשלום קנס בסך 3,000 ש"ח.

**הקנס ישולם בשלושה תשלומים חודשיים שווים ורצופים החל מיום 10.03.2025 וכל
10 לחודש שאחריו. מובהר לנאשם כי אי עמידה בתנאי התשלום, יביא לפרעון הקנס
באופן מיידי.**

ככל ובתיק קיים פיקדון, הפיקדון יושב לידי הנאשם, בכפוף לכל דין. מובהר לנאשם כי עליו לגשת למזכירות בית המשפט לצורך עדכון פרטי חשבון לשם ביצוע החזר.

יש לשלם את הקנס לחשבון המרכז לגביית קנסות, אגרות והוצאות ברשות האכיפה והגבייה, החל מחלוף 3 ימים מיום מתן גזר הדין וזאת באחת מהדרכים הבאות:

- **בכרטיס אשראי** - באתר המקוון של רשות האכיפה והגבייה, www.eca.gov.il (ניתן לשלם בפריסה של עד 18 תשלומים בהסדר קרדיט) או חפש בגוגל "תשלום גביית קנסות".

- **מוקד שירות טלפוני בשרות עצמי (מרכז גבייה)** - בטלפון *35592 או בטלפון 073-2055000 (ניתן לפנות לנציגים לקבלת מידע במספרים הללו).

- **במזומן בכל סניף של בנק הדואר** - בהצגת תעודת זהות בלבד (אין צורך בשוברי תשלום).

הודעה לנוכחים הזכות לערער על גזר הדין תוך 45 יום.

ניתן היום, כ"א טבת תשפ"ה, 21 ינואר 2025, במעמד הנוכחים.